

[Krag.]

hvad der vil sige en Udjævning af Trykket uden væsentlig kommunal Skattelettelse i det hele taget, og dette vil efter vor Mening føre til en stadig Stigning af det Udligningsniveau, som man til at begynde med naar til, en Følge, som Venstre finder beklagelsesværdig, men som vi ikke tvivler om vil indtræde, og derfor er vi Modstandere af dette Princip.

Men vi maa ogsaa være Modstandere af det her foreliggende Lovforslag, saaledes som det er udformet, idet det river Landets mest velhavende Kommuner, saaledes som deres nuværende Tilstand er, indtægts- og udgiftsmæssigt og skattemæssigt, ud af den almindelige Udligning, som den højtærede Minister har stillet Forslag om, i Virkeligheden til Fordel for selve Københavns Kommune, hvad vi ikke skønner berettiget eller helt ud anstændigt, medens vi godt forstaar, at de stærke Kræfter, som har Interesse deri, har faaet deres Krig paa dette Punkt igennem.

Den Opgave, som her foreligger, saaledes som den i Enkeltheder er udformet, er en Opgave, som det er overordentlig vanskeligt at trænge til Bunds i, og jeg maa sige, at det forbavser mig i allerhøjeste Grad, at den ærede socialdemokratiske Ordfører vil frakende Rigsdagen, som dog skal tage Ansvaret for Gennemførelsen af denne Lovgivning, Berettigelsen til at faa de Oplysninger og den Tid til at sætte sig ind i dette Lovforslag og dets Virkninger til alle Sider, som det er fornødent at have, for at man kan tage Ansvaret for Gennemførelsen deraf. Det er virkelig forbavsende her at høre det ærede Medlem Hr. S. Munk sige, at hvad der saaledes er udarbejdet inden for en sagkyndig Embedsmandskreds, det maa et politisk Udvalg virkelig ikke forlange at blande sig i i Enkeltheder. Jeg gaar ud fra, at det ikke kan være det ærede Medlems Mening, men er løbet ham i Munden, uden at han nærmere har overvejet, hvad Konsekvenserne deraf vilde blive.

Som sagt, det er en uhyre vanskelig Opgave at trænge ind i og en vanskelig Opgave at løse, og jeg vil ogsaa hævde, at den er ikke løst ved den Behandling, som det foreliggende Forslag har faaet i Udvalget, idet en Række Problemer, som er rejst under Udvalgsbehandlingen, ogsaa og ikke mindst fra de Kommunalbestyrelsers Side, som det drejer sig om, slet ikke har været Genstand for en nærmere Prøvelse, hverken med Hensyn til deres skattemæssige Betydning eller med Hensyn til Betydningen

for Leveomkostningerne i de tre Kommuner, der er Tale om, specielt i de to, som skal yde til Københavns Kommune.

Dette Lovforslag er virkelig et Mystorium at trænge til Bunds i, det er et overordentlig vanskeligt Problem, og jeg viger ikke tilbage for at sige, at dette at naa frem til den fulde Forstaaelse af dette Forslags Opbygning i Enkeltheder og af den Beregning, som er Grundlaget for Opgørelsen af Tilvarsbeløbet, er umuligt for saadanne Medlemmer af dette høje Ting, som ikke specielt er Skatteeksperter. Jeg vil bekende, at mine personlige Forsøg i saa Henseende har paa ingen Maade været kronet med Held, og det maa naturligvis være, fordi jeg mangler Forudsætningerne, hvad utvivlsomt mange Medlemmer gør.

Derfor tør jeg vel, uden at være ubeskeden, tillade mig at regne med, at saaledes som det er gaaet med mit Arbejde i denne Sag, saaledes er det ogsaa gaaet med det store Tal af Udvalgets Medlemmer, og maa-ske ogsaa med Tingets Medlemmer, hvis de har gjort Forsøg paa at trænge til Bunds i Gaaderne. Og oprigtig talt — jeg beder den højtærede Minister ikke tage det i en ond Mening —, men jeg synes rigtignok, det fremgaar af Samraadene, som vi har haft med Ministeren — og jeg ved, at der er flere end mig, der har faaet dette Indtryk —, at det ogsaa kniber lidt for den højtærede Minister. Den højtærede Ministers Redegørelser her i Tinget og i Udvalget plejer jo at være præget af Klarhed, solid og sikker Indtrængen i de Problemer, den højtærede Minister rejser, men jeg synes ikke, det har været Tilfældet i Behandlingen af denne Sag.

Naturligvis er vi alle — det er i Virkeligheden simpelt nok — fuldt ud klar over, hvad Lovforslagets Formaal er, og jeg finder det heller ikke ubegrundet, at der under en eller anden Form sker en Skatteudligning imellem disse Kommuner, men det bør efter vor Opfattelse være, *efter* at man har prøvet Virkningen af den almindelige, alle Kommuner omfattende Udligning, hvori de tre Hovedstadskommuner saa bør indgaa paa deres nuværende indkomstmæssige, udgiftsmæssige og skattemæssige Grundlag. Derefter kan det saa undersøges, om det i øvrigt saa vil være fornødent for disse 3 Kommuner bag den almindelige Udligning at tilvejebringe en Særudligning.

Men til syvende og sidst, selv naar dette Forslag er gennemført, hvad betyder det saa rent udligningsmæssigt, hvad betyder det med Hensyn til virkelig at fjerne Skattelyene fra Københavns Omegn? Efter